

Адам, Десита - Душата ме боли

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Устата ти проклетата
не се научи да мълчи, когато трябва.
Да срине мъж като скала
с лъжи в които Господ даже да повярва.

Аз сега ли съм ти черна,
изпий го дъно нашата любов.
Цялата ще ти приседна
преглъщай цял живот.

[Припев:]

Душата ме боли от твоите лъжи
и знаех ли къде е щях да я изтръгна.
Десетки са били в твоите очи,
но само аз в сърцето дълбоко ще ти бръкна.
Добре, че беше ти да зная как мълчи
предадена жена, която пак си тръгва.
Душата ме боли от твоите лъжи
и знаех ли къде е щях да я изтръгна.

Но знаеш ли целувките
горчат като отрова щом не са от тебе.
Не вярвам на преструвките
в които казваш, че забравила си мене.

Всяка снимка ще запалю,
да изгори с нашата любов.
Но болката не отминава
остава до живот.

[Припев:]

Душата ме боли от твоите лъжи
и знаех ли къде е щях да я изтръгна.
Десетки са били в твоите очи,
но само аз в сърцето дълбоко ще ти бръкна.
Добре, че беше ти да зная как мълчи
предадена жена, която пак си тръгва.
Душата ме боли от твоите лъжи
и знаех ли къде е щях да я изтръгна.

Но от теб не ми минава,
не, не ми минава.

[Припев]